

Hesekiel 21

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

2 οὐκέτι ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ θαιμαν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ δαρωμ καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἥγούμενον ναγεβ

3 καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ ναγεβ ἄκουε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος κύριος ἵδούν ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ἔχον χλωρὸν καὶ πᾶν ἔχον ξηρόν οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ

4 καὶ ἐπιγνώσονται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτό καὶ οὐ σβεσθήσεται

5 καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε κύριε αὐτοὶ λέγουσιν πρός με οὐχὶ παραβολή ἐστιν λεγομένη αὕτη

6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

7 διὰ τοῦτο προφήτευσον οὐκέτι ἀνθρώπου καὶ στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ ιερουσαλημ καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἄγια αὐτῶν καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ισραὴλ

8 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ ισραὴλ ἵδούν ἐγὼ πρὸς σὲ καὶ ἐκοπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον

9 ἀνθ' ὧν ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον οὗτος ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως βορρᾶ

10 καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι

11 καὶ σὺ οὐκέτι ἀνθρώπου καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὁσφύος σου καὶ ἐν ὁδύναις στενάξεις κατ' ὁφθαλμοὺς αὐτῶν

12 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σὲ ἔνεκα τίνος σὺ στενάξεις καὶ ἐρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι ἔρχεται καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία καὶ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεῦμα καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ ἵδούν ἔρχεται καὶ ἔσται λέγει κύριος κύριος

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

14 οὐκέτι ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος εἰπόν ρομφαία ρομφαία δεξύνον καὶ θυμῷθητι

15 ὅπως σφάξῃς σφάγια δεξύνον δπως γένῃ εἰς στίλβωσιν ἐτοίμη εἰς παράλυσιν σφάζε ἐξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ἔχον

16 καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ ἐξηκονήθη ρομφαία ἔστιν ἐτοίμη τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος

17 ἀνάκραγε καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου ὅτι αὐτὴ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου αὐτὴ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ ισραὴλ παροικήσουσιν ἐπὶ ρομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου

18 ὅτι δεδικαίωται καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ ἀπώσθη οὐκ ἔσται λέγει κύριος κύριος

19 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασίασον ρομφαίαν ἢ τρίτη ρομφαία τραυματιῶν ἔστιν ρομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς

20 ὅπως θραυσθῇ ἡ καρδία καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην αὐτῶν παραδέδονται εἰς σφάγια ρομφαίας εὗ γέγονεν εἰς σφαγήν εὗ γέγονεν εἰς στίλβωσιν

21 διαπορεύου ὁξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἔξι εὐωνύμων οὕτην τὸ πρόσωπόν σου ἔξεγείρηται

22 καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου καὶ ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐγὼ κύριος λελάηκα

23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

24 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο ὄδοὺς τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν βασιλέως βαβυλῶνος ἐκ χώρας μιᾶς ἔξελεύσονται αἱ δύο καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ δύο πόλεως ἐπ' ἀρχῆς

25 ὁδοῦ διατάξεις τοῦ εἰσελθεῖν ρομφαίαν ἐπὶ ραββαθ νίῶν αμμων καὶ ἐπὶ τὴν ιουδαίαν καὶ ἐπὶ ιερουσαλημ ἐν μέσῳ αὐτῆς

26 διότι στήσεται βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν τοῦ ἀναβράσαι ράβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ ἡπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ

27 ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ ιερουσαλημ τοῦ βαλεῖν χάρακα τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις

28 καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι

29 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὁραθῆναι ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε ἐν τούτοις ἀλώσεσθε

30 καὶ σὺ βέβηλε ἀνομε ἀφηγούμενε τοῦ ισραὴλ οὕτη ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας

31 τάδε λέγει κύριος ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον αὐτῇ οὐ τοιαύτῃ ἔσται ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ὕψωσας

32 ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτήν οὐδὲν αὔτη τοιαύτῃ ἔσται ἔως οὕτη ἔλθῃ φέντη καθήκει καὶ παραδώσω αὐτῷ

33 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς αμμων καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν καὶ ἐρεῖς ρομφαία ρομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν ἐγείρουν ὅπως στίλβῃς

34 ἐν τῇ ὄράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαι σε ψευδῆ τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχίλους τραυματιῶν ἀνόμων ὧν ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας

35 ἀπόστρεφε μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ φέννησαι ἐν τῇ γῇ τῇ ἴδιᾳ σου κρινῶ σε

36 καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργὴν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμψυσήσω ἐπὶ σὲ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν

37 ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου οὐ μὴ γένηται σου μνεία διότι ἐγὼ κύριος λελάηκα